

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 61/15

V Luxembourg, 4. junija 2015

Sodba v zadevi C-579/13
P in S proti Commissie Sociale Zekerheid Breda,
College van Burgemeester en Wethouders
van de gemeente Amstelveen

Države članice lahko državljanom tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, naložijo, da morajo uspešno opraviti test integracije v družbo

Vendar pravila za izvajanje te dolžnosti ne smejo ogroziti uresničitve ciljev Direktive, ki se nanaša na rezidente za daljši čas

Direktiva Unije¹ določa, da države članice podelijo status rezidentov za daljši čas državljanom tretjih držav, ki so neposredno pred predložitvijo vloge pet let zakonito in neprekinjeno prebivali na njihovem ozemlju.

P in S sta državljanke tretjih držav, ki imata od 14. novembra 2008 oziroma 8. junija 2007 dovoljenji za prebivanje rezidenta za daljši čas na Nizozemskem, ki jima je bilo dodeljeno na podlagi Direktive. V skladu z nizozemskim pravom morata uspešno opraviti test integracije v družbo v določenem roku, sicer se jima naloži globa, da dokažeta pridobitev ustnega in pisnega znanja nizozemskega jezika ter zadostno poznavanje nizozemske družbe. Če v tem roku testa ne opravita uspešno, se določi nov rok, pri čemer se znesek globe vsakič poveča.

P in S sta zoper odločbi, s katerima jima je bilo naloženo uspešno opraviti ta test, vložili tožbi. Centrale Raad van Beroep (osrednje upravno sodišče, Nizozemska), ki o sporu odloča v okviru pritožbe, ima dvome glede skladnosti dolžnosti integracije v družbo z Direktivo. Sodišče med drugim sprašuje, ali lahko države članice po dodelitvi statusa rezidenta za daljši čas določijo pogoje za integracijo v obliki testa integracije v družbo s sankcijo v okviru sistema glob.

V sodbi z današnjega dne Sodišče ugotavlja, da Direktiva ne nasprotuje naložitvi dolžnosti uspešno opraviti test integracije v družbo, vendar pod pogojem, da pravila za izvajanje take dolžnosti ne morejo ogroziti uresničitve ciljev Direktive.

Najprej, Sodišče ugotavlja, da uspešno opravljen zadevni test ni pogoj za pridobitev ali ohranitev statusa rezidenta za daljši čas, ampak vpliva zgolj na naložitev globe². Poleg tega Sodišče navaja pomembnost, ki jo je zakonodajalec Unije daje ukrepom za integracijo. V zvezi s tem Sodišče ugotavlja, da Direktiva državam članicam niti ne nalaga niti ne prepoveduje, da od državljanov tretjih držav zahtevajo, da po pridobitvi statusa rezidenta za daljši čas izpolnijo dolžnosti integracije.

Glede načela enakega obravnavanja Sodišče meni, da položaj državljanov tretjih držav ni primerljiv s položajem državljanov zadevne države članice v zvezi s koristnostjo ukrepov za integracijo, kot sta tako osvojitve znanja jezika kot znanja o družbi države. Zato s tem, da zadevna dolžnost integracije v družbo ni naložena državljanom zadevne države članice, ni kršena pravica državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, do enakega obravnavanja v primerjavi z državljani zadevne države članice.

¹ Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272).

² Vprašani predložitvenega sodišča se nanašata izključno na državljane tretjih držav, ki so na Nizozemskem zakonito prebivali na datum začetka veljave zadevnega zakona, torej 1. januarja 2007, in ki so za status rezidenta za daljši čas zaprosili v obdobju od 1. januarja 2007 do 1. januarja 2010.

Poleg tega ni sporno, da tako osvojitve znanja jezika kot znanja o družbi države članice gostiteljice spodbuja interakcijo in razvoj socialnih stikov med državljani zadevne države članice in državljani tretjih držav ter olajša dostop državljanov tretjih držav do trga dela in poklicnega izobraževanja.

Vendar pravila za izvajanje dolžnosti integracije v družbo ne smejo ogroziti uresničitve ciljev Direktive. V zvezi s tem Sodišče meni, da je treba upoštevati zlasti stopnjo znanja, ki se zahteva za uspešno opravljanje testa, dostopnost predavanj in materiala, potrebnega za pripravo na test, znesek stroškov prijav ali posebne individualne okoliščine, kot so starost, nepismenost ali stopnja izobrazbe.

Nazadnje, glede globe Sodišče ugotavlja, da je njen najvišji znesek relativno visok, in sicer 1000 EUR, ter da je to globo mogoče naložiti vsakič, ko se iztečejo roki, določeni za uspešno opravljen test integracije v družbo, če ta test ni uspešno opravljen, in to brez vsakršne omejitve, dokler zadevni državljani tretje države tega testa ne opravi uspešno.

Poleg tega zadevni državljani tretjih držav nosijo tudi stroške prijave na test in stroške za pripravo nanj. Sodišče je zlasti v zvezi s stroški prijave ugotovilo, da je nizozemska vlada navedla, da je znesek teh stroškov 230 EUR, ki jih morajo zadevni državljani tretjih držav plačati vsakič, ko v določenem roku pristopijo k testu integracije v družbo. V teh okoliščinah, ki jih mora preveriti predložitveno sodišče, plačilo globe poleg plačila stroškov, povezanih s testi, lahko ogrozi uresničitev ciljev, ki jim sledi Direktiva, in ji zato odvzame polni učinek.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793